

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

Delegatura w Szczecinie

LSZ – 410.021.01.2017

P/17/019

Tekst ujednoczony

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli	P/17/019 – Realizacja zadań w zakresie ochrony konsumenta przez Inspekcję Handlową
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Szczecinie.
Kontroler	Kontrolę przeprowadził Karol Kośnik, specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr LSZ/148/2017 z dnia 21.09.2017 r. i nr LSZ/172/2017 z 22.11.2017 r. (dowód: akta kontroli str. 1-2, 563-564)
Jednostka kontrolowana	Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej w Szczecinie, ul. Wały Chrobrego 4, 70-502 Szczecin.
Kierownik jednostki kontrolowanej	Sylvia Sobolewska, Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ¹ od 20.07.2016 r. Wcześniej: Ewa Kryjom od 01.03.2011 r. (dowód: akta kontroli str. 3-4)

II. Ocena kontrolowanej działalności

Ocena ogólna

Uzasadnienie oceny ogólnej

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie², pomimo stwierdzonej nieprawidłowości, realizację przez Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej w Szczecinie³ zadań w zakresie ochrony konsumentów. W ocenie NIK Inspektorat zapewniał ochronę interesów i praw konsumentów.

Wojewódzki Inspektor prawidłowo planował i realizował kontrole, zgodnie z wytycznymi Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁴. Wszystkie plany kontroli zostały zaakceptowane przez Prezesa UOKiK.

W latach 2014-2017 (do 30.06.) Inspektorat wykonał łącznie 4.017 kontroli, wydał 28 decyzji w toku kontroli, skierował do prokuratury 197 zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Prawidłowo dokumentowano prowadzone postępowania administracyjne. Wszystkie zbadane decyzje administracyjne wydano zgodnie z wymogami ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego⁵. Skutecznie eliminowano nieprawidłowości ustalone podczas kontroli, m.in. poprzez egzekwowanie wykonania wydanych nakazów i wpłat należności pieniężnych. WIIH rzetelnie prowadził działalność w zakresie mediacji, pozasądowego rozwiązywania sporów i poradnictwa konsumenckiego, zorganizował także Stały Sąd Polubowny.

Wojewódzki Inspektor terminowo przedkładał Prezesowi UOKiK wymagane sprawozdania z realizacji zadań kontrolnych. Inspektorat prowadził poradnictwo konsumenckie w sposób dogodny dla zainteresowanych. W badanym okresie na działalność Inspektoratu nie wpłynęły skargi.

Inspektorat współdziałał z innymi podmiotami i instytucjami, poprzez prowadzenie wspólnych kontroli oraz wymianę informacji o praktykach naruszających prawa

¹ Dalej: Wojewódzki Inspektor.

² Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna.

³ Dalej: WIIH lub Inspektorat.

⁴ Dalej: UOKiK.

⁵ Dz. U. z 2017 r. poz. 1257. Dalej: Kpa.

konsumentów. Wojewódzki Inspektor zawarł szereg porozumień, których celem było współdziałanie, z organami, takimi jak Izba Celna, Wojewoda Zachodniopomorski, Państwowy Inspektor Sanitarny.

Stwierdzona nieprawidłowość dotyczyła nieustalania terminu doręczenia do przedsiębiorców wystąpień pokontrolnych.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

Diagnozowanie rynku oraz ustalanie kierunków działania Inspektoratu.

Opis stanu
faktycznego

W latach 2014 – 2017 (do 30.06.) Inspektorat planował działalność w oparciu o uregulowania ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej⁶, ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej⁷ oraz wytycznych Prezesa UOKiK dotyczących planowania i sprawozdawczości z działalności Inspekcji Handlowej oraz regulaminu organizacyjnego WIIH.

(dowód: akta kontroli str. 128-146, 240-335, 360-561)

W badanym okresie nie wystąpiły różnice pomiędzy zadaniami określonymi w okresowych planach kontroli i wytycznych sporządzonych przez Prezesa UOKiK, a kwartalnymi planami kontroli opracowanymi i wykonanymi przez Inspektorat. Od listopada 2016 r. plany kontroli były również zgodne z Kierunkami Działań Inspekcji Handlowej. Plany kontroli opracowane przez WIIH uzyskały akceptację Prezesa UOKiK.

(dowód: akta kontroli str. 128-146, 240-335, 360-561)

Naczelnicy wydziałów i kierownicy zespołów WIIH zgłaszali propozycje tematów Wojewódzkiemu Inspektorowi, który ustalał okresowe plany pracy. Plany pracy wysyłało do zatwierdzenia przez Prezesa UOKiK. W badanym okresie w Inspektoracie nie opracowywano dokumentów dotyczących analizy ryzyka.

Jak wyjaśniła naczelnik Wydziału Prawno-Organizacyjnego i Pozarządowego Rozwiązywania Sporów Konsumenckich⁸ „(...) W zakresie kontroli z tematów własnych (...) plany kontroli ustalane są w oparciu o analizę określonych zagadnień, np. występowanie nieprawidłowości w określonym obszarze, skargi i informacje konsumentów we wskazanym zakresie, rozeznania własne inspektorów (...) Od 2017 r. zgodnie ze zmianami, jakie wprowadziła ustawa o swobodzie działalności gospodarczej, przed każdą kontrolą (...) Naczelnicy/Kierownicy Wydziałów/Zespołów Branżowych dokonują analizy prawdopodobieństwa naruszenia prawa, uzasadniające przeprowadzenie kontroli u konkretnego przedsiębiorcy, która zatwierdzana jest przez (...) Wojewódzkiego Inspektora (...)”

(dowód: akta kontroli str. 148-149)

Źródłami danych, na podstawie których Wojewódzki Inspektor opracował plany kontroli oraz typował jednostki do kontroli były skargi i informacje od konsumentów, rozeznania własne inspektorów WIIH oraz informacje uzyskane od instytucji i organów.

(dowód: akta kontroli str. 148-150)

Naczelnik Wydziału Prawnego wyjaśniła, że „informacji ze spraw zgłoszonych przez konsumentów do mediacji, co do zasady, nie wykorzystuje się w planach kontroli. Jedną bowiem z kluczowych cech zarówno „mediacji”, jak i w części postępowania przed Sądem Polubownym, jest ich poufność, która wyraża się

⁶ Dz. U. z 2017 r., poz. 1063, dalej: ustawa o Inspekcji.

⁷ Dz. U. z 2016 r. poz. 1829, ze zm., dalej ustawa o swobodzie gospodarczej.

⁸ Dalej: Wydział Prawny.

w umożliwieniu stronom swobodnego przedstawienia, w trybie poufnym, wszelkich argumentów, informacji lub dowodów (...) Niemniej jednak, w przypadku powtarzających się sporów konsumenckich, których powodem były wprowadzone przez przedsiębiorcę rozwiązania mające cechy praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, (...) informowano organ właściwy (UOKiK). Sytuacja taka miała miejsce, w badanym okresie, jeden raz w 2014 r. i dotyczyła umów zawieranych podczas prezentacji. W odosobnionych przypadkach konsumenci we wniosku o mediację (w przypadku postępowania przed Stałym Sądem Polubownym nigdy) zawierali również wniosek o kontrolę (informowali, że przedsiębiorca naruszył prawo, np. w zakresie ustawy o cenach). Taka informacja była przekazywana odpowiedniemu wydziałowi do wykorzystania w planach kontrolnych. W 2014 r. (...) były cztery takie przypadki: jeden dotyczący żelazka (wyciekająca woda), drugi dotyczący ekspresu do kawy (brak instrukcji w języku polskim), dwa przypadki dotyczące nieprawidłowości w zakresie cen. W 2015 r. odnotowaliśmy sześć takich przypadków: jeden dotyczący zestawu garnków, które według konsumenta uszkodziły płytę indukcyjną, cztery dotyczące prawidłowości prowadzenia działalności gospodarczej, w tym kontroli przestrzegania przepisów dotyczących uwidaczniania cen, jeden dotyczący prawidłowości rozpatrywania reklamacji konsumenckich. (...) w 2016 r. takich przypadków odnotowaliśmy trzy: jeden dotyczący nieprawidłowości dotyczących uwidaczniania cen, a jeden dotyczący prawidłowości prowadzenia działalności gospodarczej (w tym kwestii wydawania prawidłowych paragonów). W bieżącym roku nie było takich sytuacji.”

(dowód: akta kontroli str. 148-150)

W latach 2014-2017 (do 30.06.) obowiązywały zawarte przez Wojewódzkiego Inspektora porozumienia: z 20.10.2006 r. z Dyrektorem Izby Celnej w Szczecinie i z 1.06.2011 r. z Zachodniopomorskim Państwowym Inspektorem Sanitarnym (współdziałanie obejmowało m.in. akcje informacyjne, wymianę informacji, organizowanie szkoleń), z 24.02.2011 r. i z 23.08.2016 r. z Wojewodą (system elektronicznego obiegu dokumentów EZD, elektroniczna komunikacja w ramach platformy ePUAP, obsługa systemu ochrony informacji niejawnych), z 21.01.2015 r. z Zachodniopomorskim Urzędem Wojewódzkim w Szczecinie (nieodpłatny dostęp do Platformy Paliwowej, tj. do informatycznej bazy danych o stacjach paliw ciekłych i przedsiębiorcach zajmujących się ich dystrybucją).

W dniu 30.05.2014 r. Wojewódzkiego Inspektora powołano do Kolegium Ekspertów w Wyższej Szkole Techniczno-Ekonomicznej w Szczecinie⁹.

W latach 2014-2017 (do 30.06.) przedstawiciele Inspektoratu uczestniczyli m.in.: w spotkaniu z Centralnym Biurem Śledczym (Platforma Paliw), z Inspekcją Sanitarną (tzw. dopalacze), z Prokuratorem Okręgowym w Szczecinie (współpraca w zwalczaniu przestępstw paliwowych, nowelizacja przepisów), z Szefową Służby Cywilnej (praktyczne porady dla konsumentów), z Zachodniopomorskim Wojewódzkim Inspektoratem Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych (jakość owoców i warzyw), z Centrum Zarządzania Kryzysowego, dotyczącym planowanych działań w okresie wakacji, w seminarium zorganizowanym przez Okręgowy Inspektorat Pracy i Inspekcję Sanitarną (nadzór nad obrotem substancjami i mieszaninami chemicznymi oraz wprowadzaniu do obrotu i oznakowaniu produktów biobójczych), w debacie zorganizowanej przez UOKiK (sądy polubowne), w kontroli z udziałem Inspekcji Transportu Drogowego i dziennikarzy telewizyjnych (transport drogowy), kontrolach z udziałem Inspekcji Sanitarnej i Policji (tzw. dopalacze, catering dla szpitali), kontroli z Policją w Świnoujściu (tzw. fajerwerki).

W 2017 r. WIH uczestniczył m.in. w spotkaniach z Wojewodą, Komendą Wojewódzką Policji w Szczecinie i Centrum Zarządzania Kryzysowego Zachodniopomorskiego

⁹ Dalej: WSTE.

Urzędu Wojewódzkiego, w celu omówienia zadań związanych z organizacją The Tall Ship Races 2017.

W ramach współpracy z WSTE jeden z pracowników WIIH nieodpłatnie uczestniczył w studiach podyplomowych Bezpieczeństwo w sieci i administrowanie bazami danych.
(dowód: akta kontroli str. 32-98)

Ustalone
nieprawidłowości

W badanym okresie Inspektorat nie uczestniczył w projektach międzynarodowych.
(dowód: akta kontroli str. 9)

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości.

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie.

Działalność kontrolna oraz realizacja wyników kontroli.

Opis stanu
faktycznego

W latach 2014-2017 (I połowa) Inspektorat wykonał w sumie 4.017 (z 3.004 zaplanowanych) kontroli, z tego 1.169 (z 886) w 2014 r., 1.170 (z 895) w 2015 r., 1.118 (z 803) w 2016 r. i 560 (z 420) w 2017 r. W poszczególnych obszarach przeprowadzono, zgodnie z zapotrzebowaniem, następującą liczbę kontroli:

- zasadnicze i inne wymagania wyrobów w ramach systemu oceny zgodności: łącznie 587 z 418 planowanych,
- bezpieczeństwo produktów w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów: 415 z 344,
- inne produkty nie żywnościowe i usługi: 806 z 726,
- artykuły rolno-spożywcze: 1.312 z 949,
- jakość paliw: 454 z 422,
- inne: 443 z 145 planowanych.

W 2014 r. w obszarze jakość paliw wykonano 136 kontroli z 143 zaplanowanych.
(dowód: akta kontroli str. 21)

Naczelnik Wydziału Prawnego wyjaśniła, że liczba wykonanych kontroli w obszarze jakość paliw zależała od Prezes UOKiK, który podejmował decyzje o ich podjęciu.
(dowód: akta kontroli str. 201)

Szczegółowe badania akt 40 kontroli wykonanych przez WIIH w badanym okresie wykazały, że wszystkie zawierały m.in. dokumenty, takie jak: potwierdzenia doręczenia wysłanych 20 zawiadomień o wszczęciu kontroli, sporządzone protokoły kontroli i zestawienia, upoważnienia kontrolerów, protokoły zabezpieczenia lub pobrania próbek, przeprowadzonych oględzin, pomiarów poziomu promieniowania, przesłuchania strony, sprawozdania z badań organoleptycznych, kserokopie deklaracji zgodności i faktur, żądania przedstawienia dowodów zakupów, zdjęcia. Dokumenty zaopatrzone w daty, podpisy i wymagane podstawy prawne. Kontrole rozpoczęto zgodnie z określonymi terminami od 8 do 29 dni od daty doręczenia zawiadomienia. W 20 przypadkach Inspektorat przeprowadził kontrole bez dokonania zawiadomienia w przypadkach określonych w art. 79 ust. 2 ustawy o swobodzie gospodarczej, z tego w 9 przypadkach z powodów, o których mowa w pkt 3, w 8 w pkt 1, w 2 w pkt 5 i w 1 w pkt 2 ustawy. W trakcie ww. 40 kontroli Inspektorat nie korzystał z asysty Policji.
(dowód: akta kontroli str. 151-161)

Inspektorat zlecił łącznie 68 badań laboratoryjnych, z tego 15 w 2014 r., 18 w 2015 r., 22 w 2016 r. i 13 w I połowie 2017 r. Za wykonanie 40 badań Inspektorat nie poniósł kosztów¹⁰, natomiast za pozostałe 28 badań zapłacił łącznie 31,7 tys. zł,

¹⁰ Laboratoria UOKiK wykonały 26 badań.

z tego 2,2 tys. zł w 2014 r., 9,2 tys. zł w 2015 r., 13,4 tys. zł w 2016 r. i 6,9 tys. zł w 2017 r. (do 30.06.).

W latach 2014-2017 (I połowa) naczelnicy lub kierownicy wydziałów i zespołów branżowych WIIH przeprowadzali rozpoznanie cen za badania laboratoryjne konkretnych produktów, po czym Wojewódzki Inspektor dokonywał wyboru najkorzystniejszej oferty. Wydział Prawny sam przygotowywał projekt umowy do podpisu lub analizował projekt przedstawiony przez laboratorium. W badanym okresie WIIH nie ograniczał zakresu kontroli z uwagi na brak możliwości dokonania badań laboratoryjnych.

(dowód: akta kontroli str. 168-172)

W badanym okresie Wojewódzki Inspektor w toku kontroli wydał łącznie 28 decyzji w sprawie ograniczenia lub wstrzymania wprowadzania do obrotu, wycofania z obrotu produktów, wstrzymania świadczenia usług, niezwłocznego usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości albo zakazów udostępniania wyrobu, z tego 9 w 2014 r., 12 w 2015 r. i 7 w 2016 r. W 10 przypadkach podstawą wydania decyzji był art. 18 ust. 1 pkt 1¹¹, w 3 art. 18a ust. 1¹², w 5 art. 32¹³ ustawy o Inspekcji, w 9 art. 40k ust. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności¹⁴, a w 1 art. 75 ust. 1¹⁵ ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku¹⁶. Wojewódzki Inspektor nie wydał decyzji o wycofaniu z obrotu zafałszowanych artykułów rolno-spożywczych, ani decyzji, o której mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy o Inspekcji.

(dowód: akta kontroli str. 162, 164, 166)

Poddane szczegółowym badaniom 21 decyzji WIIH, wydane w toku kontroli¹⁷, wykazały, że: 6 osób, które podpisały decyzje dysponowały stosownym upoważnieniem¹⁸, wykonano wszystkie decyzje, natomiast Inspektorat monitorował wykonanie decyzji poprzez niezwłoczne wystosowywanie ponagląjących pism o uzupełnienie odpowiedzi.

(dowód: akta kontroli str. 174-178)

Szczegółowe badania wszystkich wydanych przez Inspektorat w badanym okresie 5 zarządzeń pokontrolnych¹⁹, wykazały, że w 3 przypadkach zarządzenia zostały wykonane, w 1 sprawie Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie²⁰ oddalił 21.07.2017 r. skargę na decyzję Prezesa UOKiK utrzymującą w mocy zarządzenie WIIH. Do czasu zakończenia kontroli NIK w drugiej sprawie skarga na analogiczny wyrok WSA czekała na rozstrzygnięcie Naczelnego Sądu Administracyjnego.

(dowód: akta kontroli str. 179-180)

Na temat liczby wystosowanych wystąpień pokontrolnych Naczelnik Wydziału Prawnego wyjaśniła, że „(...) Wojewódzki Inspektor (...) nie prowadzi statystyk, ani ewidencji pozwalających na dokładne wyliczenie danych w tym zakresie. Zgodnie z ustawą (...) o Inspekcji Handlowej (...) jednym z elementów postępowania pokontrolnego jest wystąpienie pokontrolne. (...) wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej kieruje do kontrolowanego lub jednostki nadrzędnej wystąpienie pokontrolne, informujące o innych stwierdzonych uchybieniach, zawierających wnioski o ich usunięcie (art. 33). Z kolei zgodnie z art. 34 wojewódzki inspektor (...)

¹¹ 2 w 2014 r., po 4 w 2015 r. i 2016 r.

¹² Po 1 w 2014 r., 2015 r., 2016 r.

¹³ Po 2 w 2014 r. i 2015 r., 1 w 2016 r.

¹⁴ Dz. U. z 2017 r., poz. 1226, dalej ustawa o systemie oceny zgodności.

¹⁵ W 2016 r.

¹⁶ Dz. U. z 2017 r. poz. 1398.

¹⁷ Nie dotyczące artykułów rolno-spożywczych.

¹⁸ 2 Wojewódzkich Inspektorów i 4 osoby z upoważnienia.

¹⁹ Bez kontroli artykułów rolno-spożywczych.

²⁰ Dalej: WSA.

kieruje wystąpienie pokontrolne do producenta lub importera produktów badanych w toku kontroli, jeżeli jest to niezbędne do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości. Zatem w każdej sprawie, w której nie wydano zarządzenia pokontrolnego w formie decyzji administracyjnej (art. 32 ww. ustawy), a w wyniku kontroli stwierdzono uchybienia/nieprawidłowości, to w sprawie tej organ wystosował (...) wystąpienie pokontrolne. (...) Inspektorat (...) przeprowadził, w latach objętych kontrolą NIK, 4.017 kontroli, z czego w ponad pięćdziesięciu procentach kontrole wykazywały nieprawidłowości. Zatem w tych sprawach, jeżeli w toku kontroli uchybienia /nieprawidłowości nie zostały usunięte, kierowane były wystąpienia pokontrolne.”

(dowód: akta kontroli str. 162-164)

Szczegółowe badania akt dotyczących 40 wystąpień pokontrolnych wykazały, że WIIH wysłał wszystkie wystąpienia bez potwierdzenia zwrotnego odbioru, a w 29 sprawach Inspektorat nie zweryfikował usunięcia nieprawidłowości stwierdzonych w wystąpieniach pokontrolnych. W wystąpieniach określono termin odpowiedzi na wystąpienie, o którym mowa w art. 33 ust. 2 i art. 34 ustawy o Inspekcji, na 14 dni od daty doręczenia.

(dowód: akta kontroli str. 190-193)

Inspektorat skierował do sądów łącznie 64 wnioski o ukaranie, z tego po 19 wniosków w latach 2014 i 2016, 20 w 2015 r. i 6 w I połowie 2017 r. W 55 przypadkach rozstrzygnięciem sądu było nałożenie grzywny²¹, w 1 nagana (w 2014 r.), w 5 zwrot wniosku (uchylenie podstawy prawnej)²², w 2 uniewinnienie²³ i w 1 odstępianie od wymierzenia kary (w 2016 r.). Przywołane we wnioskach podstawy prawne to m.in.: art. 60¹ § 2 (6 przypadków), art. 60¹ § 4 pkt 2 (7), art. 60¹ § 4 pkt 2a (5), art. 134 (15), art. 137 § 1 (6), art. 138 (9) ustawy z 12 września 2002 r. Kodeks wykroczeń²⁴, art. 45³ ust. 2 (1) ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi²⁵, art. 39 ust. 1 (6) ustawy o Inspekcji, art. 100 ust. 1 pkt 7 i pkt 11 (4) ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia²⁶, art. 89 pkt 2 lit a, b (3) ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach²⁷, art. 26 ust. 1 pkt 3 (1) ustawy z dnia 11 maja 2001 r. Prawo o miarach²⁸, art. 43 ust. 1 i art. 46 ust. 1 (1) oraz art. 44 ust. 1 (1) ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach²⁹.

(dowód: akta kontroli str. 173)

W badanym okresie Inspektorat skierował do prokuratur 197 zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, z tego 61 w 2014 r., 71 w 2015 r., 50 w 2016 r. i 15 w 2017 r. (do 30.06.). W 18 przypadkach prokuratura wszczęła³⁰, w 104 odmówiła wszczęcia³¹, a w 75 podjęła inne czynności, w tym umorzyła dochodzenia.

(dowód: akta kontroli str. 163, 173)

Szczegółowe badania 40 postępowań administracyjnych wykazały, że w 40 decyzjach nałożone zostały kary pieniężne, które w całości uiszczono. W 11 przypadkach decyzje dotyczyły zwrotu kosztów badań (na łączną kwotę 3.7 tys. zł), podstawą ich wydania był art. 40j ust. 1 ustawy o systemie oceny zgodności, art. 5 ust. 2 i art. 30

²¹ W poszczególnych badanych latach w: 15,18, 17 i 5 przypadkach.

²² 3 w 2014 r., po 1 w 2015 r. i 2016 r.

²³ Po 1 w 2015 r. i 2017 r.

²⁴ Dz. U. z 2015 r. poz. 1094 ze zm.

²⁵ Dz. U. z 2016 r. poz. 487, ze zm.

²⁶ Dz. U. z 2017 r. poz. 149 ze zm.

²⁷ Dz. U. z 2016 r. poz. 1803 ze zm.

²⁸ Dz. U. z 2016 r. poz. 884.

²⁹ Dz. U. z 2015 r. poz. 1203, ze zm..

³⁰ 5 w 2014 r., 4 w 2015 r., 7 w 2016 r., 2 w 2017 r.

³¹ 35 w 2014 r., 33 w 2015 r., 28 w 2016 r., 8 w 2017 r.

ust. 1 ustawy o Inspekcji lub art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług³². W 23 decyzjach (13,9 tys. zł) karę nałożono również na podstawie art. 6 ust. 1 ww. ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, a w 6 decyzjach (31,0 tys. zł) na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12 w zw. z art. 58 ust. 2 i art. 42 pkt 1-3 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi³³. W 4 postępowaniach odwoławczych decyzje³⁴ WIIH zostały utrzymane w mocy decyzją Prezesa UOKiK.

(dowód: akta kontroli str. 186-189)

W badanym okresie Inspektorat podjął działania egzekucyjne łącznie w 46 sprawach. Na 17 spraw, które nie dotyczyły kontroli artykułów rolno-spożywczych, tytuł wykonawczy wystawiono w 7 przypadkach³⁵, z tego w 3, w których postępowanie windykacyjne podjął urząd skarbowy, WIIH nie posiadał danych odnośnie ewentualnej daty zapłaty należności (kwoty 360, 500 i 5.000 zł), a w 1 przypadku z kwoty należności 350 zł wpłacono 273,34 zł (78,1%). W pozostałych 13 przypadkach należności zostały w całości wpłacone.

(dowód: akta kontroli str. 181-185, 195-196)

W latach 2014-2017 (I połowa) do Inspektoratu nie wniesiono sprzeciwu, o którym mowa w art. 84c ustawy o swobodzie gospodarczej, tj. sprzeciwu przedsiębiorcy wobec podjęcia i wykonywania przez WIIH czynności z naruszeniem przepisów art. 79-79b, art. 80 ust. 1 i 2, art. 82 ust. 1 oraz art. 83 ust. 1 i 2, z zastrzeżeniem art. 84d tej ustawy.

(dowód: akta kontroli str. 99)

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następującą nieprawidłowość:

Ustalona
nieprawidłowość

- w przypadku zbadanych 36 spraw, WIIH wysłał wystąpienia pokontrolne bez potwierdzenia zwrotnego odbioru, pomimo iż termin udzielenia odpowiedzi na wystąpienie, o którym mowa w art. 33 ust. 2 i art. 34 ustawy o Inspekcji, określono w wystąpieniach na 14 dni od daty doręczenia.

(dowód: akta kontroli, str. 190-193, 197-200)

Wojewódzki Inspektor wyjaśnił: „W praktyce (...) przy uwzględnieniu (...), iż wystąpienie pokontrolne jest formą poinformowania przedsiębiorcy o stwierdzonych uchybieniach/nieprawidłowościach z wnioskiem o dobrowolne usunięcie stwierdzonych w toku kontroli uchybień/nieprawidłowości, jak również uwzględniając okoliczność, że brak odpowiedzi na (...) wystąpienie pokontrolne nie jest sankcjonowany, wysyłanie tych pism odbywa się listem zwykłym, bez poświadczenia odbioru. W przypadku braku odpowiedzi tutaj Inspektorat kieruje do kontrolowanego tzw. ponaglenie, informujące, że tutaj organ oczekuje na udzielenie odpowiedzi (...) Niezależnie od powyższego wskazuję, iż wysyłanie wystąpień pokontrolnych za poświadczeniem odbioru jest nieekonomiczne i z punktu widzenia finansów publicznych kosztowne. Listy polecane za poświadczeniem odbioru są ponad dwa razy droższe aniżeli list zwykły. Nadto nawet znając datę doręczenia (...), brak jest instrumentów prawnych do wyegzekwowania udzielenia odpowiedzi w terminie. (...) udzielenie odpowiedzi po terminie, z punktu widzenia prawnego, również jest dopuszczalne i akceptowalne przez tutejszy organ.”

Ponadto Wojewódzki Inspektor wyjaśnił, że „Zgodnie z art. 33 oraz 34 ustawy o Inspekcji Handlowej, Wojewódzki Inspektor (...) informuje o stwierdzonych w toku

³² Dz. U. z 2017 r. poz. 1830.

³³ Dz. U. poz. 888 ze zm. Dalej: ustaw o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

³⁴ Uiszczenie kosztów badań 387 zł, 2 administracyjne kary pieniężne w wysokości 5,0 tys. zł i 1 na 6,0 tys. zł.

³⁵ W terminach zgodnych z art.15 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1201, ze zm.).

kontroli uchybieniach/nieprawidłowościach z wnioskiem o ich usunięcie. Zgodnie z definicją językową wniosek to formalna prośba o podjęcie dobrowolnych działań. Zgodnie z w/w przepisami postępowanie pokontrolne kończy się z chwilą udzielenia przez przedsiębiorcę odpowiedzi na wystosowane do niego wystąpienie pokontrolne. Brak jest podstaw prawnych do sprawdzania (weryfikacji) czy odpowiedź, która wpłynęła do tut. organu jest prawdziwa. Praktyką i w zgodzie z przepisami jest uznanie, iż formalna prośba organu (wnioskowanie o usunięcie nieprawidłowości) została wykonana przez przedsiębiorcę dobrowolnie. Wskazać w tym miejscu należy, że we wszystkich sprawach objętych kontrolą, odpowiedzi (...) wpłynęły do tut. organu. Niezależnie od powyższego w załączeniu przedkładam kopię fragmentu zaleceń dot. postępowania kontrolnego i pokontrolnego Prezesa UOKiK z maja 2013 r., które odnosi się m.in. do kwestii dobrowolności odpowiedzi na wystąpienie pokontrolne i braku przeszkód do podjęcia innych działań, np. wszczęcia postępowania administracyjnego, w przypadku braku tej odpowiedzi.”

(dowód: akta kontroli, str. 197-200)

W ocenie NIK poprzez brak zwrotnego potwierdzenia daty odbioru, WIIH pozbawił się informacji o terminie doręczenia wystąpienia pokontrolnego oraz czy kontrolowany (bądź jednostka nadrzędna) dotrzymał terminu udzielenia odpowiedzi. Z przepisów art. 33 i 34 ustawy o Inspekcji wynika, że organ informuje o stwierdzonych nieprawidłowościach i formułuje wnioski, a adresaci mają obowiązek udzielić odpowiedzi na wystąpienie pokontrolne w wyznaczonym terminie. Ustawa nie przewiduje sankcji za brak lub opóźnioną odpowiedź, jednak ustalenie, czy i kiedy zaistniały warunki do podjęcia działań, uzależnia dalsze postępowanie organu, takie jak np. wszczęcie postępowania administracyjnego.

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie, mimo stwierdzonej nieprawidłowości działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie.

Skuteczność egzekwowania prawa konsumenckiego przez organy Inspekcji.

Opis stanu faktycznego

Do WIIH wpłynęły łącznie 2.834 wnioski o pozasądowe rozstrzygnięcie sporu, z tego 1.068 w 2014 r., 847 w 2015 r., 647 w 2016 r. i 272 w 2017 r. (do 30.06.). Wszystkie wnioski złożyli konsumenci. Głównym przedmiotem sporów były zakupy artykułów przemysłowych i postępowania reklamacyjne. W 231 przypadkach przedsiębiorcy odmówili przystąpienia do mediacji, z tego w 65 sprawach w 2014 r., w 60 w 2015 r., 32 w 2016 r. i 74 w I połowie 2017 r. W latach 2014-2016 Wojewódzki Inspektor upoważnił 3 pracowników do prowadzenia pozasądowych postępowań. W 2017 r. (do 30.06.) upoważnienia takie miały 2 osoby. Czas trwania mediacji, od złożenia wniosku do rozstrzygnięcia wyniósł: do 2 tygodni w 441 sprawach, od 2 do 4 tygodni w 1.301, od 4 do 6 tygodni w 372 oraz powyżej 6 tygodni w 354 sprawach. Nie wystąpiły przypadki wszczęcia postępowań mediacyjnych z urzędu.

(dowód: akta kontroli str. 27-28, 568)

W dniu 29.01.2002 r. Wojewódzki Inspektor zawarł umowę o zorganizowaniu Stałego Polubownego Sądu Konsumenckiego przy Zachodniopomorskim Wojewódzkim Inspektorze Inspekcji Handlowej w Szczecinie³⁶ z następującymi podmiotami: Szczeciński Klub Federacji Konsumentów w Szczecinie, Policke Stowarzyszenie Gospodarcze w Policach, Stowarzyszenie Kupców przy Targowisku Miejskim w Policach, Zrzeszenie Kupców w Szczecinie, Północna Izba Gospodarcza, Cech Rzemiosł Spożywczych w Szczecinie oraz Cech Rzemiosł Włókienniczych, Odzieżowych i Skórzanych ze Szczecina. Do Sądu Konsumenckiego dołączył Cech

³⁶ Dalej: Sąd Konsumencki.

Rzemiosł Różnych w Koszalinie i Polskie Towarzystwo Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej z Poznania.

(dowód: akta kontroli str. 337-352)

Umowę o zorganizowaniu Stałego Sądu Polubownego w Szczecinie³⁷ Wojewódzki Inspektor zawarł 2.08.2017 r. z Federacją Konsumentów Oddział w Szczecinie, Zrzeszeniem Kupców w Szczecinie, Zachodniopomorską Izbą Rzemiosła i Przedsiębiorczości ze Szczecina oraz Cechem Rzemiosł Różnych w Koszalinie.

(dowód: akta kontroli str. 356-358)

Na liście stałych arbitrów Sądu Konsumentckiego znajdowało się 16 osób, z których 13 ukończyło wyższe studia prawnicze, natomiast na liście Sądu Polubownego 17 osób, z których wyższymi studiami prawniczymi legitymowało się 16 arbitrów.

(dowód: akta kontroli str. 238-239, 353)

W badanym okresie do Sądu Konsumentckiego i Sądu Polubownego wpłynęło w sumie 718 pozwów, z tego 237 w 2014 r., 210 w 2015 r., 194 w 2016 r. i 77 w 2017 r. (do 30.06.). Głównymi przedmiotami sporów był zakup artykułów przemysłowych. W 287 sprawach strona nie wyraziła zgody na rozpoznanie sporu przed sądem. W 152 sprawach wydano wyrok korzystny dla konsumenta, a w 68 niekorzystny.

Czas trwania postępowania, od wniesienia pozwu do zakończenia postępowania wyniósł do 30 dni w 152 przypadkach (42,2% wszystkich rozpatrzonych), 31 do 60 dni w 142 (39,5%), 61 do 90 dni w 39 (10,8%) i powyżej 90 dni w 27 sprawach (7,5%).

(dowód: akta kontroli str. 29)

W badanym okresie nie wystąpiły przypadki odmowy rozpatrzenia przez Wojewódzkiego Inspektora, ani przez Sąd Konsumentcki/Polubowny sporu konsumentckiego.

(dowód: akta kontroli str. 568)

WIIH prowadził elektroniczne rejestry spraw dotyczących mediacji (w 2014 r. w formie papierowej) i spraw Sądu Konsumentckiego/Polubownego. Informacje na temat rozstrzygania sporów zarówno pozasądowego, jak i przed Sądem Polubownym udostępniono na stronie internetowej Inspektoratu (wzory druków, przykładowe problemy i ich rozwiązanie). W 2015 r. pracownicy WIIH wygłosili wykłady odnośnie mediacji na Uniwersytecie Trzeciego Wieku, a w siedzibie Inspektoratu rozpowszechniano tematyczne broszury wydane przez UOKiK.

(dowód: akta kontroli str. 569)

Wojewódzki Inspektor prowadził listę rzeczoznawców do spraw jakości produktów lub usług³⁸ w formie elektronicznej, dostępnej na stronie internetowej pod adresem www.bip.wiih.pomorzachodnie.pl.

(dowód: akta kontroli str. 100)

W badanym okresie do Inspektoratu wpłynęło 7 wniosków o wpisanie na listę rzeczoznawców, w tym 2 w 2014 r., 3 w 2015 r. i 2 w I połowie 2017 r. Wszystkie wnioski rozpatrzono pozytywnie³⁹. Inspektorat weryfikował kwalifikacje wnioskodawców, analizując złożone przez nich dokumenty. Przed podjęciem decyzji o wpisie WIIH nie zasięgał opinii innych organizacji.

W latach 2014-2017 (I połowa) Wojewódzki Inspektor podjął 6 decyzji o skreśleniu z listy rzeczoznawców, z tego 3 w 2014 r., 1 w 2015 r. i 2 w 2017 r. W 2 przypadkach

³⁷ Dalej: Sąd Polubowny.

³⁸ Dalej: lista rzeczoznawców.

³⁹ Wpisy na liście rzeczoznawców pod nr: 77-83.

skreśleń dokonano z powodu nienależytego wykonywania obowiązków rzeczoznawcy⁴⁰ (§ 5 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 2001 r. w sprawie list rzeczoznawców do spraw jakości produktów lub usług⁴¹), w 2 innych powodem była śmierć rzeczoznawcy (§ 5 ust. 1 pkt 3), a w 2 pozostałych - na wniosek rzeczoznawcy (§ 5 ust. 2).

Zwrot zaświadczenia, o którym mowa w § 8 ust. 2 rozporządzenia w sprawie list rzeczoznawców, Inspektorat uzyskał po 1 skreśleniu z listy (w 2014 r. na wniosek). W pozostałych 5 przypadkach zaświadczeń nie zwrócono. Inspektorat nie posiadał danych osób do kontaktu w przypadku śmierci rzeczoznawcy. W obu przypadkach skreśleń z powodu nienależytego wykonywania obowiązków, adresy i telefony rzeczoznawców były nieaktualne. W przypadku 6 skreślenia rzeczoznawca nie zwrócił zaświadczenia, pomimo wezwania WIIH.

(dowód: akta kontroli str. 100-105)

Naczelnik Wydziału Prawnego wyjaśniła, że nie ma „(...) instrumentów prawnych pozwalających na wyegzekwowanie zwrotu zaświadczenia.”

(dowód: akta kontroli str. 105)

Zasady okresowej weryfikacji rzeczoznawców wpisanych na listę rzeczoznawców, o której mowa w § 4 rozporządzenia w sprawie list rzeczoznawców, określono w zarządzeniu nr 1/2012 Wojewódzkiego Inspektora z dnia 17.01.2012 r.⁴² Zgodnie z § 3 i § 4 ust. 3 zarządzenia weryfikacji dokonywała Komisja Weryfikacyjna, w skład której wchodziło 3 pracownicy Wydziału Prawnego. Komisja Weryfikacyjna wykonała okresowe analizy działalności rzeczoznawców raz w roku, zgodnie z § 1 zarządzenia 1/2012, zgodnie z kryteriami określonymi w § 2⁴³. Komisja Weryfikacyjna sporządziła wszystkie roczne sprawozdania⁴⁴ z przeprowadzonych analiz, wymagane w § 4 ust. 1 zarządzenia 1/2012.

(dowód: akta kontroli str. 100-103)

Wojewódzki Inspektor przedłożył Prezesowi UOKiK wszystkie roczne sprawozdania, o których mowa w § 10 pkt 3 rozporządzenia w sprawie list rzeczoznawców, za lata 2014-2016.

dowód: akta kontroli str. 16-20, 100-103)

W latach objętych kontrolą do WIIH wpłynęło w sumie 5 skarg na działalność rzeczoznawców, z tego po 1 w 2014 r. i 2015 r., 3 w 2016 r. Inspektorat udzielił odpowiedzi w terminie od 10 do 17 dni od daty złożenia skargi, po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego. We wszystkich odpowiedziach WIIH zawarł uzasadnienie swojego stanowiska i pouczenie.

W 1 przypadku skargę (z 2015 r.) uznano za zasadną. Skarga dotyczyła wydania opinii z przekroczeniem zakresu uprawnień na liście rzeczoznawców. Inspektorat pouczył rzeczoznawcę o wymogu stosowania się do posiadanego zakresu. W pozostałych 4 skargach zarzucono brak fachowości, rzetelności oraz odmowę sporządzenia pisemnej opinii przez rzeczoznawcę.

(dowód: akta kontroli str. 100-103, 125)

W § 16 pkt 25 zarządzeń: nr 13/2013 (od 23.07.2013 r.) i nr 10/2017 (od 2.08.2017 r.) Wojewódzkiego Inspektora z 22.07.2013 r. i z 1.08.2017 r. w sprawie ustalenia regulaminu organizacyjnego Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej

⁴⁰ Nie poddanie się weryfikacji w latach 2012-2013.

⁴¹ Dz. U. Nr 85, poz. 931; dalej: rozporządzenie w sprawie list rzeczoznawców.

⁴² Zarządzenie nr 1/2012 Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 17 stycznia 2012 r. w sprawie okresowej analizy działalności rzeczoznawców.

⁴³ Weryfikacja sprawozdań rzeczoznawców, skarg na rzeczoznawców i kopii opinii przesłanych przez rzeczoznawców.

⁴⁴ Za lata: 2014, 2015 i 2016.

w Szczecinie, wyznaczono Wydział Prawno-Organizacyjny i Ochrony Konsumentów, późniejszy Wydział Prawny, do prowadzenia poradnictwa konsumenckiego.

(dowód: akta kontroli str. 126)

Prowadzeniem poradnictwa konsumenckiego zajmowało się 5 pracowników WIIH w wyznaczonych 2 pokojach przyjęć. Odpowiedzi na najczęściej zadawane pytania zamieszczono na stronie internetowej www.pomorzechodnie.pl w zakładce „porady”. Pod tym samym adresem i na swojej stronie BIP Inspektorat informował o zakresie udzielanych porad, oraz że porad udzielano w godzinach od 8⁰⁰ do 16⁰⁰ w poniedziałki i do 15⁰⁰ od wtorku do piątku. Konsumenci mogli komunikować się poprzez: osobisty kontakt, telefon, e-mail, platformę informacyjną e-PUAP oraz korespondencję pocztową. Inspektorat nie dokonał analizy problemów zgłaszanych przez konsumentów, nie prowadził też rejestru udzielanych porad.

(dowód: akta kontroli str. 126-127)

Naczelnik Wydziału Prawnego wyjaśniła, że WIIH nie prowadzi rejestru porad, ponieważ „(...) brak takiego wymogu w przepisach prawa powszechnie obowiązującego i ewentualnych zaleceniach.”

(dowód: akta kontroli str. 127)

Najwyższa Izba Kontroli zwraca uwagę, że:

Uwaga dotycząca badanej działalności

– według stanu na 13.10.2017 r. na liście rzeczoznawców na pozycji nr 46 figurowały dane rzeczoznawcy, o którego skreśleniu z listy zdecydował Wojewódzki Inspektor w dniu 23.01.2017 r. Skreślenia dokonano 18.10.2017 r., tj. po 268 dniach od daty podjęcia decyzji.

(dowód: akta kontroli str. 100-105, 107-109)

Naczelnik Wydziału Prawnego wyjaśniła: „(...) Z listy rzeczoznawców WIIH (...) pomimo polecenia wykreślenia, (...) informatyk, z którym tut. Inspektorat ma podpisaną umowę na obsługę informatyczną urzędu, poprzez przeoczenie, nie dokonał wykreślenia. W związku z powyższym polecenie wykreślenia z opublikowanej na stronie BIP listy wydałam w dniu dzisiejszym ponownie. Pan informatyk dokonał już wykreślenia rzeczoznawcy (ZR, poz. 46).”

(dowód: akta kontroli str. 107-109)

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie.

Warunki prawne, organizacyjne i finansowe niezbędne do skutecznego działania organów Inspekcji.

Opis stanu faktycznego

W latach 2014-2017 (do 30.06.) wysokość wydatków zrealizowanych przez WIIH wyniosła ogółem 14 088,0 tys. zł, w tym 3 888,0 tys. zł w 2014 r., 3 907,0 tys. zł w 2015 r., 4 149,0 tys. zł w 2016 r. i 2 144,0 tys. zł w I połowie 2017 r.

Wydatki Inspektoratu na wynagrodzenia pracowników wyniosły: 3 284,5 tys. zł w 2014 r., 3 334,9 tys. zł w 2015 r., 3 572, 8 tys. zł w 2016 r. i 1 783,4 tys. zł w I połowie 2017 r. W tych samych przedziałach czasowych wysokość wydatków zrealizowanych przez WIIH na swoje utrzymanie ogółem wyniosła odpowiednio: 601,0 tys. zł, 540,9 tys. zł, 562,3 tys. zł i 285,0 tys. zł, natomiast na badania, analizy i opinie związane z kontrolami: 2,5 tys. zł, 9,4 tys. zł, 13,9 tys. zł i 6,9 tys. zł. Poniesione przez Inspektorat wydatki inwestycyjne wyniosły 21,9 tys. zł w 2015 r. i 68,7 tys. zł w pierwszych 2 kwartałach 2017 r.

(dowód: akta kontroli str. 13)

Jak wyjaśniła Główna Księgowa Inspektorat nie prowadził osobnej księgowości dla wydatków na Sąd Konsumencki (Polubowny) i poniesionych w związku z pozasądowym rozwiązywaniem sporów „Wydatki te stanowiły integralną część budżetu WIIH”. Ponadto wyjaśniła „Poziom budżetu w okresie 2014-2017 (I połowa)

w części wydatków rzeczowych wystarczał na potrzeby Inspektoratu. Na wynagrodzenia również wystarczał dzięki długotrwałym zwolnieniom lekarskim niektórych pracowników, a także wcześniejszym przejściom na emeryturę 2 osób w 2017 r.” (dowód: akta kontroli str. 562)

W badanym okresie w WIIH nie wystąpiły przypadki ograniczenia lub odstąpienia od wykonania badań, analiz lub opinii z powodu niewystarczających środków finansowych. (dowód: akta kontroli str. 11-12)

Stan zatrudnienia w WIIH wynosił 66 osób (w tym 59 inspektorów) na koniec 2014 r. i 2015 r., 62 (55) - 2016 r. oraz 61 (54) – II kwartału 2017 r. Liczba pracowników z wyższym wykształceniem: 50 (z tego 3 prawniczym) według stanu na 31.12.2014 r. i 2015 r., 48 (3) – na 31.12.2016 r. oraz 47 (3) – na 30.06.2017 r. Pozostali pracownicy mieli wykształcenie średnie. Liczba pracowników w przedziale wiekowym:

- do 30 lat: 1 na koniec roku w latach 2014-2016 i I połowy 2017 r.,
- 31-40 lat: 16 osób w dniu 31.12.2014 r. i 2016 r. oraz 30.06.2017 r., 17 osób – 31.12.2015 r.,
- 41-50 lat: 20 osób – 31.12.2014 r., 19 – 31.12.2015 r. i 2016 r. oraz 18 – 30.06.2017 r.
- 51-60 lat: 16 osób – na koniec 2014 r., 15 – 2015 r. i 2016 r. oraz II kwartału 2017 r.
- powyżej 60 lat: 13 osób – 31.12.2014 r., 14 – 31.12.2015 r. oraz 11 – 31.12.2016 r. i 30.06.2017 r.

Według stanu na koniec badanych lat i I połowy 2017 r. nie było wakatów.

(dowód: akta kontroli str. 30)

Pracownicy Inspektoratu uczestniczyli w 158 szkoleniach z zakresu działania Inspekcji Handlowej, w tym w 50 w 2014 r., 49 w 2015 r., 39 w 2016 r. i 20 w 2017 r. (I połowa). W 110 przypadkach były to szkolenia wewnętrzne⁴⁵, w 48 zewnętrzne⁴⁶ przeprowadzone przez 22 podmioty. (dowód: akta kontroli str. 110-124)

W latach 2014-2017 (I połowa) nie wpłynęły skargi na działalność Inspektoratu.

(dowód: akta kontroli str. 5-8)

Roczne i kwartalne sprawozdania, dotyczące okresu 1.01.2014 r. do 30.06.2017 r., WIIH przekazywał do Prezesa UOKiK i Wojewody terminowo, zgodnie z wytycznymi określonymi przez odbiorców informacji⁴⁷. Nie wystąpiły różnice w danych przekazanych obu adresatom. W sprawozdaniach i raportach Wojewódzki Inspektor nie informował o problemach WIIH wpływających na jego działalność.

(dowód: akta kontroli str. 14-20)

W badanym okresie w WIIH nie przeprowadzano audytu.

(dowód: akta kontroli str. 10)

Najwyższa Izba Kontroli zwraca uwagę, że:

W sprawozdaniu za 2014 r. przesłanym do Prezesa UOKiK wykazano, że w WIIH w 2014 r. wpisano na listę 1 rzeczoznawcę, podczas gdy faktycznie wpisano 2 osoby.

(dowód: akta kontroli str. 100-106)

Uwaga dotycząca
badanej działalności

⁴⁵ M.in. tematy: omówienie nowych przepisów ustaw, rozporządzeń i prawa unijnego, zmian w zaleceniach dot. trybu kontroli, kompetencje Inspekcji Handlowej do przeprowadzania kontroli, komunikacja interpersonalna, anonimizacja danych osobowych, legalność sprzedaży przez Internet.

⁴⁶ M.in. tematy: zmiany w ustawach i rozporządzeniach, korupcja w administracji, budżet zadaniowy, egzekucja administracyjna, BHP, Excel, komunikacja interpersonalna.

⁴⁷ Pisma Prezesa UOKiK z dnia: 27.09.2010 r., 3.01.2012 r., 8.01., 7.03. i 23.06.2014 r., 19.01. i 20.03.2015 r. oraz Zarządzenie Nr 873/2013 Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 31.12.2013 r. w sprawie ujednoczenia trybu oceny i nagradzania pracy kierowników jednostek administracji zespolonej w województwie zachodniopomorskim.

Naczelnik Wydziału Prawnego wyjaśniła: „(...) w sprawozdaniu (...) poprzez oczywistą omyłkę wpisałam w kolumnie dotyczącej liczby wpisów na listę rzeczoznawców 1, zamiast jak powinno być 2. Z kolei dane, w których wyszczególniono obszary, w jakich rzeczoznawcy wpisani zostali na listę oddawały prawidłową liczbę rzeczoznawców, uwzględniającą 2 wpisy na listę w roku 2014, tj. 61.”

(dowód: akta kontroli str. 106)

Ocena częściowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie.

IV. Wniosek

Wniosek pokontrolny

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi wynikające z ustaleń kontroli, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli,⁴⁸ wnosi o doręczenie wystąpień pokontrolnych za datowanym potwierdzeniem przez adresatów.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Zgodnie z art. 54 ust. 1 i 2 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do Dyrektora Delegatury NIK w Szczecinie.

Obowiązek
poinformowania
NIK o sposobie
wykonania wniosku

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK proszę o poinformowanie Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykonania wniosku oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Szczecin, dnia 28 listopada 2017 r.

Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Szczecinie

Dyrektor

⁴⁸ Dz. U. z 2017 r. poz. 524; dalej: ustawa o NIK.